

299469, 299476, 299477

DE Bedienungs- und Gebrauchsanleitung für einen erfolgreichen Fang von tierischen Eindringlingen

- Berühren Sie die Falle nicht mit bloßen Händen sondern arbeiten Sie immer mit Einweghandschuhen. Der Marder z. B., der sich im Haus eingenistet hat, ist mit dem menschlichen Geruch vertraut und wird die Falle meiden. Tiere, die von außen kommen, wird der menschliche Geruch abschrecken.
- Positionieren Sie das Köderfutter immer mit einer Zange und Einmalhandschuhe in der Falle. Übergießen Sie zur Vernichtung von menschlichen Gerüchen den Köder, wie Eier, Fleisch, Knochen etc. mit heißem Wasser. Bereiten Sie im Winter trockenes Futter, das nicht gefrieren kann. Es bieten sich auch geräucherte Fische an, da der Eigengeruch des Köders alle anderen Gerüche überdeckt.
- Stellen Sie Falle entlang von Wänden, Bordkanten etc. auf, ein Wildtier wird sich immer schutzsuchend entlang einer Begrenzung bewegen.
- Tarnen Sie die Falle z. B. mit Mineralwolle, Bretter, Äste, Heu oder Papier aber achten Sie darauf, dass die Falle noch einwandfrei schließen kann. Um dem Eindringling den Eintritt in die Falle zu erleichtern, stellen Sie diese z. B. auf Sand oder Holzspäne, damit die Gitterstäbe davon bedeckt sind.
- Kontrollieren Sie die Falle täglich, es kann einige Zeit dauern, bis das Tier die Scheu verloren hat. Es ist besser, wenn der Köder entwendet oder verzehrt worden ist ohne dass die Falle zugeschnappt hat. Dadurch verliert der Eindringling seine Scheu und wird unvorsichtig beim nächsten Versuch den Köder zu schnappen.
- Bieten Sie abwechslungsreiches Futter, bis entweder das Tier gefangen ist oder Köder entwendet wurde. Die Tiere lieben Abwechslung und selbst Essensabfälle können ein perfekter Köder sein.
- Legen Sie verschiedene kleine Köderhappen in der ganzen Falle verteilt aus. Der Eindringling wird sich beim Fressen vorbewegen und so abgelenkt sein und den Mechanismus auslösen. Vor allem Jungtiere verlieren schnell die Wachsamkeit.
- Eine andere Methode kann das Anlocken sein: Platzieren Sie Köderhappen vor und neben der Falle (diese ist verschlossen). Nachdem der Köder gefressen wurde, platzieren Sie die Happen am Eingang der Falle und Schritt für Schritt immer weiter hinein. Der Eindringling wird keinen Verdacht mehr schöpfen und die Falle auslösen.
- Für Marder ist das beste Köderfutter ein rohes Ei, Hühnerfleisch (mit Blut), Innereien oder auch Katzenfutter. Achtung: sorgen Sie dafür, dass Sie nicht ihre eigene Katze fangen. Stellen Sie die Falle also dort auf, wo die Katze nicht hinkommen kann, z. B. am Dachboden, wo der Marder oft wohnt.
- Für die Platzierung der Köder verwenden Sie das mitgelieferte Zubehör, damit kann Fleisch oder Eier optimal in der Falle am richtigen Platz befestigt werden. (Abb. A - E)
- Wenn Sie den Eindringling gefangen haben, setzen Sie das Tier mindestens 10 km (Marder) bzw. 20 km (Fuchs) vom Fangort aus oder noch besser übergeben Sie es dem örtlichen Jäger.

FR Mode d'emploi pour un piègeage réussi des animaux nuisibles

- Ne touchez pas le piège à mains nues ; travaillez toujours avec des gants à usage unique. Un mustélidé (ou autre) installé dans votre maison sera habitué à l'odeur humaine : il la reconnaîtra et évitera le piège. Les animaux venant de l'extérieur garderont quant à eux leur distance par peur de l'odeur humaine.
- Utilisez toujours une pince et des gants à usage unique pour placer l'appât dans le piège. Afin d'annihiler toute odeur humaine, versez de l'eau chaude sur l'appât, œufs, viande, os, etc. En hiver, utilisez des aliments secs, qui ne peuvent pas geler. Le poisson fumé est un bon appât, dont l'odeur recouvre toutes les autres.
- Placez le piège le long d'un mur, d'une bordure, etc. : pour être à l'abri, un animal sauvage se déplace toujours le long d'un rebord.
- Camouflez le piège, par exemple avec de la laine minérale, des planches, des branches, du foin ou du papier, mais veillez à ce qu'il puisse se refermer parfaitement. Afin d'en faciliter l'accès au visiteur indésirable, placez le piège sur du sable ou des copeaux de bois, qui recouvriront les barreaux.
- Vérifiez le piège quotidiennement. Il faudra sans doute attendre avant que l'animal ose s'en approcher. Il est préférable que le visiteur indésirable dérobe ou consomme l'appât sans que le piège se referme sur lui. Dans ce cas, il sera moins craintif et moins prudent à la prochaine tentative.
- Proposez des aliments variés jusqu'à ce que vous ayez attrapé l'animal ou qu'il ait dérobé l'appât. Les animaux adorent la variété, des restes feront même l'affaire.
- Placez divers petits morceaux de nourriture partout dans le piège. L'animal avancera en mangeant sans s'en rendre compte et activera le mécanisme. Les jeunes animaux sont les moins prudents.
- Autre méthode possible : appâter l'animal. Placez d'abord les morceaux de nourriture devant et à côté du piège (celui-ci est fermé). La deuxième fois, placez les morceaux à l'entrée du piège, puis, petit à petit, vers l'intérieur. L'animal ne se doutera pas de la ruse, et il finira par déclencher le piège.
- Pour les mustélidés, le meilleur appât est l'œuf cru, la volaille (avec du sang), les abats ou la nourriture pour chats. Attention à ne pas attraper votre propre chat. Placez le piège à un endroit où votre chat ne va pas, par exemple au grenier, où les mustélidés s'installent souvent.
- Utilisez les accessoires fournis pour placer l'appât, ils permettent de fixer la viande ou les œufs de manière optimale dans le piège. (Abb. A - E)
- Une fois que vous avez piégé votre visiteur, libérez-le au minimum à 10 km (mustélidé) ou 20 km (renard) du lieu de la prise. Vous pouvez également le remettre au garde-chasse local.

EN Manual for successful trapping of animal intruders

- Do not touch the trap with bare hands, always wear disposable gloves. Martens that have e.g. nested in buildings are familiar with the scent of humans and will avoid the trap. Animals coming from outside will be deterred by the scent of humans.
- Always position the bait in the trap using forceps and disposable gloves. Pour hot water over the bait, i.e. eggs, meat, bones etc., to get rid of the scent of humans. In winter, use dry food that cannot freeze. Smoked fish is also a possibility, as the smell of this bait covers all other scents.
- Place the trap close to walls, kerbs etc. as wild animals always move along boundaries for cover.
- Camouflage the trap using e.g. mineral wool, boards, branches, hay or paper but ensure that the trap can still close properly. Place it on e.g. sand or wood chips covering the bars to facilitate the intruder's entry into the trap.
- Check the trap daily, it can take some time before the animal no longer fears it. It is no bad thing if the bait has been taken or consumed without the trap being sprung. This means that the intruder is becoming less shy and will be less careful when next attempting to snatch the bait.
- Provide a variety of food until either the animal has been caught or bait has been taken. Animals love variety and even food waste can be perfect bait.
- Distribute a variety of small pieces of bait throughout the trap. The intruder will move forwards while eating and thus be distracted and trigger the mechanism. Young animals in particular quickly become less vigilant.
- Another method may be luring: place the bits of bait in front of and next to the trap (which is closed). After the bait has been eaten, place the bits of bait at the trap's entrance and, step by step, further inside it. The intruder will no longer be suspicious and therefore trigger the trap.

- Raw eggs, chicken (with blood), offal or even cat food is the best bait for martens. Caution: ensure that you do not trap your own cat. Set up the trap somewhere your cat cannot access, e.g. in the attic, where martens often live.
- When setting the bait, use the accessories supplied so that the meat or eggs can be easily placed in the best spot. (Abb. A - E)
- Once you have caught the intruder, release the animal at least 10 km (martens) or 20 km (foxes) away from the place you caught it or, even better, hand it over to your local hunter.

IT Manuale per cacciare gli intrusi animali

- La trappola non deve essere toccata con le mani nude, si deve sempre lavorare con guanti monouso. La martora o simile che si è annidata in casa conosce l'odore dell'uomo ed eviterà la trappola. Gli animali che provengono dall'esterno sono spaventati dall'odore umano.
- L'esca alimentare deve essere sempre posizionata nella trappola con una pinza e guanti monouso. Per distruggere gli odori umani, le esche come uova, carne, ossa, ecc. devono essere bagnate con acqua calda. Nella stagione invernale utilizzare alimenti secchi che non possano congelare. Si può anche ricorrere al pesce affumicato, poiché l'odore specifico dell'esca copre tutti gli altri odori.
- Sistemare la trappola lungo pareti, bordi ecc.: un animale selvatico si muove sempre lungo una delimitazione per cercare protezione.
- Camuffare la trappola, ad esempio con lana minerale, tavole, rami, paglia o carta, ma facendo attenzione che si chiuda comunque correttamente. Per facilitare l'accesso dell'intruso nella trappola, posizionare quest'ultima su sabbia o trucioli di legno in modo che le sbarre siano coperte.
- Controllare la trappola ogni giorno, può servire un po' di tempo prima che l'animale superi il timore. L'esca viene sottratta o mangiata senza che la trappola scatti è ancora meglio. In questo modo l'intruso abbandonerà i suoi timori e la volta successiva proverà ad acciappare l'esca senza alcuna cautela.
- Offrire cibi sempre diversi fino a quando l'animale non viene catturato o l'esca non viene sottratta. Gli animali amano variare, persino gli scarti alimentari possono essere un'esca perfetta.
- Distribuire tanti piccoli bocconcini di esca nell'intera trappola. L'intruso mentre mangia avanzerà: così facendo sarà distratto e farà scattare il meccanismo. Soprattutto gli animali giovani abbandonano rapidamente la vigilanza.
- Un altro metodo può consistere nell'attirare l'intruso: posizionare alcuni bocconcini di esca davanti e accanto alla trappola (mentre quest'ultima è chiusa). Dopo che l'esca è stata mangiata, posizionare i bocconcini all'ingresso della trappola e poi, gradualmente, sempre più all'interno. L'intruso non avrà più alcun sospetto e farà scattare la trappola.
- Per le martore le esche alimentari migliori sono uovo crudo, carne di pollo (con sangue), interiora o mangime per gatti. Attenzione: fate in modo che il vostro gatto non rimanga intrappolato. Pertanto, posizionate la trappola dove il gatto non può raggiungerla, ad esempio nel sottotetto dove spesso vive la martora.
- Per il posizionamento dell'esca, utilizzare gli accessori forniti per fissare in maniera ottimale la carne o le uova nel posto giusto all'interno della trappola. (Abb. A - E)
- Una volta catturato l'intruso, liberare l'animale ad almeno 10 km (martora) o 20 km (volpe) dal luogo della cattura, o ancora meglio consegnarlo a un cacciatore locale.

NL Gebruiksaanwijzing voor het succesvol vangen van dierlijke indringers

- Raak de val niet met blote handen aan, maar werk altijd met wegwerphandschoenen. De marter resp. het dier dat zich in het huis heeft ingenesteld, kent menselijke geuren en zal de val vermijden. Dieren die van buiten komen, zullen door de menselijke geur worden afgeschrikt.
- Plaats het lokvoer altijd met een tang en wegwerphandschoenen in de val. Giet om de menselijke geur te vernietigen, heet water over het lokaas, zoals eieren, vlees, botten enz. Gebruik in de winter droogvoer dat niet kan bevriezen. Gerookte vis is ook een goede optie, omdat de geur van het lokaas alle andere geuren overstemt.
- Plaats de val langs muren, trottoirbanden enz. Wilde dieren zullen ter bescherming altijd langs een afbakening lopen.
- Camouflee de val bijv. met minerale wol, planken, takken, hooi of papier, maar zorg ervoor dat de val zonder problemen dicht kan vallen. Om de toegang tot de val voor de indringer te vergemakkelijken, plaatst u deze bijv. op zand of houten spaanders, zodat de tralies bedekt zijn.
- Controleer de val dagelijks. Het kan enige tijd duren, voordat het dier alle schroom laat varen. Het is beter als het lokaas weggehaald of opgegeten is zonder dat de val dichtgeklapt is. Hierdoor verliest de indringer zijn angst en zal bij de volgende poging minder voorzichtig te werk gaan.
- Bied afwisselend voer aan, totdat het dier is gevangen of het lokaas is meegenomen. De dieren houden van afwisseling en zelfs etenresten kunnen een perfect lokaas zijn.
- Verdeel verschillende kleine stukjes lokaas door de hele val. De indringer zal al etend doorlopen en zo afgeldend zijn en het mechanisme activeren. Vooral jonge dieren verliezen snel hun waakzaamheid.
- Een andere methode om het dier te lokken: plaats de stukjes lokaas voor en naast de val (deze is gesloten). Nadat het lokaas is opgegeten, plaatst u de stukjes bij de ingang van de val en legt u ze stap voor stap steeds dieper in de val. De indringer zal geen argwaan meer voelen en de val activeren.
- Voor marters is het beste lokaas een rauw ei, kippenvlees (met bloed), orgaanvlees of kattenvoer. Let op: zorg ervoor dat u niet uw eigen kat vangt. Plaats de val op een plek waar de kat niet kan komen, bijv. op zolder waar marters vaak wonen.
- Voor de plaatsing van het lokaas gebruikt u de meegeleverde toebehoren, zodat het vlees of de eieren optimaal in de val en op de juiste plek worden bevestigd. (Abb. A - E)
- Als u de indringer hebt gevangen, dient u het dier minimaal 10 km (marters) resp. 20 km (vossen) van de vangplaats uit te zetten of het aan de plaatselijke jager te overhandigen.

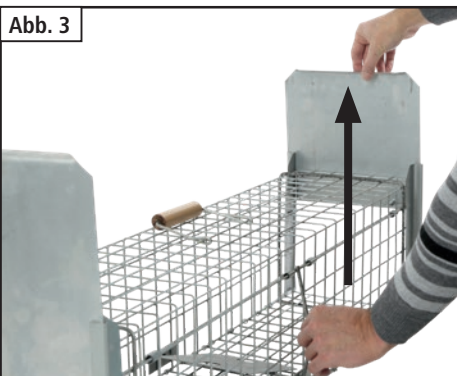
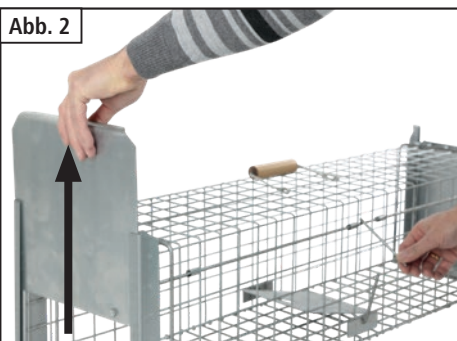
PL Przewodnik skutecznego odłowu zwierzęcych intruzów

- Nie dotykać pułapki gołymi rękami, zawsze należy używać rękawiczek jednorazowych. Kuna, która zagnieździła się w domu, zna zapach człowieka i będzie unikać pułapki. Zwierzęta, które przyjdą z zewnątrz, zapach człowieka odstraszy.
- Umieścić przynętę w pułapce, zawsze używając szczypic i rękawiczek jednorazowych. W celu usunięcia zapachu człowieka połączyć przynętę, taką jak jajka, mięso, kości itp., gorącą wodą. Zimą przygotować suchą przynętę, która nie może zamarać. Można użyć także suszonych ryb, gdyż zapach takiej przynęty zdominuje wszystkie inne zapachy.
- Umieścić pułapkę wzdłuż ściany, krawężnika itp., ponieważ dzikie zwierzęta zawsze przemierzają się wzdłuż ograniczenia, szukając ukrycia.
- Zamaskować pułapkę np. wełną mineralną, deskami, gałęziami, sianem lub papierem. Należy przy tym pamiętać, aby nie zablokować systemu zamykania pułapki. Aby ułatwić szkodnikowi dostęp do pułapki, można ją umieścić na piasku lub wiórach drewnianych, które zakryją metalowe pręty.
- Codziennie kontrolować pułapkę. Zwierzę potrzebuje trochę czasu, aby nabrać odwagi. Lepiej jest, gdy przynęta zostanie skradziona lub zjedzona bez zatrzaśnięcia się pułapki. Dzięki temu szkodnik oswoi się z pułapką i następnym razem będzie nieostrożny przy próbie zabrania przynęty.

6. Należy umieszczać w pułapce urozmaicone przynęty i czekać, aż zwierzę zostanie złapane lub przynęta zostanie skradziona. Zwierzęta lubią różnorodność, dlatego nawet resztki jedzenia mogą być dla nich atrakcyjne.
7. W całej pułapce rozmieścić różne niewielkie kęski przynęty. Podczas konsumpcji szkodnik będzie przemieszczał się do przodu i będzie przy tym tak zaabsorbowany, że może uruchomić mechanizm zamknięcia pułapki. Głównie młode zwierzęta szybko tracą czujność.
8. Inną metodą może być wabienie: umieścić kęsek przynęty przed i obok pułapki (pułapka zamknięta). Gdy przynęta zostanie zjedzona, umieścić kęsek przy wejściu do pułapki i za każdym razem coraz głębiej w środku. Szkodnik straci czujność i wejdzie do pułapki.
9. Najlepszymi przynętami na kuny są surowe jajka, mięso drobiowe (z krwią), podroby oraz karma dla kotów. Uwaga: należy zadbać o to, aby do pułapki nie wpadł własny kot. Dlatego należy ją umieścić tam, gdzie kot nie może się dostać, np. na poddaszu, gdzie często mieszkają kuny.

10. W celu umieszczenia przynęty należy użyć akcesoriów dołączonych do zestawu. Umożliwiają one optymalnie umieszczenie mięsa lub jajek w pułapce na właściwym miejscu. (Abb. A - E)
11. Po schwytaniu szkodnika należy go wypuścić co najmniej 10 km (kuny) lub 20 km (lisy) od miejsca schwytania. Najlepiej jednak przekazać zwierzę lokalnemu myśliwemu.

Art.Nr. 299469

Art.Nr. 299476,299477

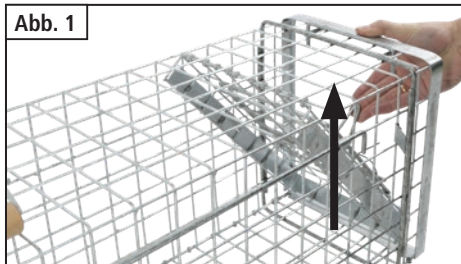

Abb. A - E

